

poporul nu voi să se întorcă pînă ce nu se plecară patricii ca se nimicescă contractele de detorie ale celor seraci, și poporul să și allégă apperători în contra arbitrului magistraților și senatului, ale căror persoane se fie inviolabili (*sacrosancti*). Așa se alleseră cinei *Tribunū ai plebei* (*Tribuni plebis*) cu putere de a examina legile, și la casă de a fi contrarie interreselor plebei, a le annulla prin cuvîntul *veto*. Numărul Tribunilor se sui mai în urmă la zece. Acestora se dederă doi *Edilī* (*Aediles*) intr'adjutoriū. a. R. 260.

În timpul turburărilor din urmă, agricultura rămase părăsită, și Roma eră ammenințată de fomete. Senatul addusse o flotă încărcată cu grâne din Sicilia, spre a lă împărți poporul. Marcu Coriolanu, om însemnat pentru caracterul său cellu violentu, se opuse ca se nu se împartă grănulă pînă ce poporul nu va da înderetă senatului puterea care a răpitu de la dînsul. Tribunii lă citară înaintea poporul. Coriolanu fu essiliatū din patria sa. Ellū se dusse la Volsci, și lă înduplică se rumpă tractatulă închiatū cu Romanii, și se dechiare resbellū. Volscii se folosiră de ocasiune, și condussī de Coriolanū plecară asupra Romei. Atunci Romanii immărmuriră nefiindū preparați spre a le oppune o putere de o mesură. Ei trāmiseră deputați la Coriolanū ca se lă chame în patriă, și ellū se depărteție armata inimică de la cetate. Încă alte două deputațiuni nu folosiră nemică; Coriolanū voia se și resbune. Mai pre urmă senatul și poporul desperatū trāmise pre Veturia muma, și pre Volumnia socia lui Coriolanū cu copil. Acestea însoțite de o mulțime de matrone romane purcesseră în castre, și cu lacremile lorū abia înduplecară pre Coriolanū ca să crutiē patria. Armata Volscilor se retrase. Despre Coriolanū se dice că după întorcerea sa, într'o rescollă s'ar fi uccisu de cōtre poporū a. R. 266.